

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תשב

עש"ק פ' וישלח, יום הבהיר י"ד כסלו, ה'תשס"ח

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ז שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לזכות

החייל ב"צבאות השם" אלחנן זוב בער שמעון שי' מאראזאוו
לרגל היכנסו בבריתו של אאע"ה ביום ג' חג הגאולה יו"ד כסלו
ה"י תהא שנת סגולות חירותנו

נדפס ע"י הוריו

הרה"ת ר' מנחם מענדל וזוגתו מרת גני' שיחיו מאראזאוו

ולזכות זקיניו

הרה"ח הרה"ת ר' יוסף משה שיחיי מאראזאוו

הרה"ח הרה"ת ר' משה וזוגתו מרת תמר שיחיו הלל

נדפס ע"י הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי וזוג' מרת נחמה פייגא
וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובנם נתן הלוי שי' לאבקובסקי,
מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

ב"ה

3 דבר מלכות

כבר נסתיימה ונשלמה כל עבודת הבידורים / משיחת שי"פ וישלח התעניב

8 זמן הגאולה

כעת בוערת שריפה ואין מקום לחשבונות / הזמן הנוכחי באור הגאולה

11 המעשה הוא העיקר

הידיעה שמוסיפה מרץ וחיות לכל יהודי בעבודתו / הוראות למעשה בפועל

13 ניצוצות של משיח

הילדים היום אינם "דכים" / לקט קטנים קצרים ופתגמים בעניני גאולה

14 כתי"ק - פרסום ראשון

לא לשוח שיחה בטילה אפילו במנחה / צילום ממענה כ"ק אד"ש מה"מ לשאלה בקובץ הערוח

מוקדש לזכות התמימים השלוחים
לישיבת "תומכי תמימים - מלך המשיח" פורט לורידייל, פלורידה
ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770"
ולזכות רב הקהילה הרה"ח **מרדכי ומשפ' שי ענתי**

לעילוי נשמת החייל בצבאות השם
דותן ישראל ע"ה בן - יבדלו לחיים טובים ארוכים - אברהם וסילבי שיחיו ואנונו
נפטר ביום כ"ט ניסן ה'תשס"ז
ולעילוי נשמת שמעון בן יהושע ע"ה ומוניק בת אליהו מיאדה ע"ה
יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

בגליון הקודם (ז' רטו) הערה ו) העירו על מ"ש כ"ק אדמו"ר שליט"א בהערות ותיקונים לאגה"ק סכ"ד - בענין "לגזור בזירה שיה לכל נפש שלא לשוח שיחה בטילה משיתחיל הש"ץ להחפול התפלה עד גמר קדיש בתרא שחרית ערבית ומנחה וכו'. והעובר ע"ז . . .". - שבמקום "ערבית ומנחה וכו' והעובר", צ"ל: "מנחה ערבית. והעובר", כלומר, שהסדר צ"ל "שחרית מנחה ערבית", ותיבת "וכו" - מיותרת. }
וכתבו, שלכאורה יש לקיים הגירסא שלפנינו, כי יתכן שבהוספת תיבת "וכו" מרמז אדמו"ר הזקן על שאר התפלות - מוסף ונעילה, ולכן הסדר הוא "שחרית ערבית ומנחה וכו'", כלומר: כל תפלות היום משחרית עד ערבית, שביניהם תפלה "מנחה וכו'" (מוסף ונעילה).

ועל זה כתב כ"ק אדמו"ר שליט"א:
לפירושו - בענין חמור כל כך (שיחה בטילה כו') זשאלערועס אדה"ז לפרש "מוסף ונעילה" (כיון שזהו ב' תיבות) וכותב תיבה א' - "וכו"!
כנראה אשתמטחי' אשר "גמר קדיש בתרא שחרית ומנחה" הוא לאחרי מוסף ונעילה, (ב) ומחזורתא לומר ד"שחרית כו" - הכוונה לזמני היום, ולא להתפלה עצמה.
כנוגע לסדר ד"שחרית ערבית ומנחה" - כתב כ"ק אדמו"ר שליט"א:
הוספה לאחר זמן:
נ"ל לחרץ הסדר: שחרית ערבית ו(אפילו) מנחה, היינו, אפילו בתפלת מנחה שנאה בהמשך לתפלת שחרית (שלכן אצ"ל אמירת ק"ש עוה"פ), ג"כ כל כך חמורה הפסק שיחה.

כיום
אין
מוסף
(אחרי)

נעם צעני
בנשמת
השם
האמתית
והשלימה
?)

----- *

כנוגע לתיבת "וכו" - ראה הערת כ"ק אדמו"ר שליט"א בסוף ספר התניא (לאחרי רשימת דפוסי התניא). - נתבאר גם בשיחת ש"פ ויצא ש.ז.

המערכת

יחי המלך

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה **סטראל** - נפטר ביום כ"ז אלול ולע"נ זוגתו **טשרנא גיטל** בת ר' **יעקב** ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח **שמואל סטראל** ומשפ' שיחיו

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 646-544-5417
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טל': 8715-770 (04)
דואר אלקטרוני: chinuch@015.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

לא לשוח שיחה בטילה אפילו במנחה

בהמשך לצילום הכתי"ק שהובא במדור זה בגליון הקודם – ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שאלה שנדפסה בהערות הת' ואנ"ש דמוריסטון – הננו מביאים בזה צילום (מוקטן) מהוספות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בכת"ק על המענה הנ"ל אותו הכניסו העורכים לאחר-מכן להגהה (השיחה נדפסה ב'התוועדויות' תשמ"ג ח"א ע' 540 סכ"ד ואילך)

להלן תוכן השאלה והמענה (התיבות שנוספו כעת בכת"ק באו בכתב מיוחד):

בקובץ הערות הת' העירו על מ"ש כ"ק אד"ש מה"מ ב'הערות ותיקונים' לתניא (אגה"ק סכ"ד) בענין 'לגזור גזירה שוה לכל נפש שלא לשוח שיחה בטילה משיתחיל הש"ץ להתפלל התפלה עד גמר קדיש בתרא שחרית ערבית ומנחה וכו'. והעובר על זה [.]'. – שבמקום "ערבית ומנחה וכו' והעובר", צריך להיות: "מנחה ערבית. והעובר", כלומר, שהסדר צריך להיות "שחרית מנחה ערבית", ותיבת "וכו" – מיותרת.

והעירו על כך, שלכאורה יש לקיים הגירסא שלפנינו, כי יתכן שבהוספת תיבת "וכו" מרמז אדמו"ר הזקן על שאר התפלות – מוסף ונעילה, ולכן הסדר הוא "שחרית ערבית ומנחה וכו'", כלומר: כל תפלות היום משחרית עד ערבית, שביניהם תפלת "מנחה וכו'" (מוסף ונעילה).

ועל זה כתב כ"ק אד"ש מה"מ:

לפירושו – בענין חמור כ"ב זשאלעוועט אדה"ז לפרט "מוסף ונעילה" (כיון שזהו ב' תיבות) וכתב תיבה א' "וכו"!

כנראה אשתמטתי אשר "גמר קדיש בתרא שחרית ומנחה" הוא (ביום שיש בו מוסף ונעילה) **לאחרי מוסף ונעילה, (ב) דמחורתא לומר ד"שחרית כו" – הכוונה לזמני היום, ולא להתפלה עצמה.**

בנוגע לסדר ד"שחרית ערבית ומנחה" – כתב כ"ק אד"ש מה"מ:

[הוספה] לאחר זמן:

נ"ל לתרץ הסדר: "דאפילו במנחה שבאה בהמשך לתפלת שחרית (שלכן אצל אמירת ק"ש עוה"פ), ג"כ כ"כ חמורה הפסק שיחה (ואף שמפסיק בפשטות בין ק"ש דשחרית ששייכת גם למנחה - למנחה).

כבר נסתיימה ונשלמה כל עבודת הבירורים

כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הודיע והכריז שכבר נשלמו כל עניני העבודה והכל מוכן לביאת המשיח • מזה מובן שהמשך העבודה שלאח"ז (כל זמן שמשיח צדקנו מתעכב מאיזו סיבה (בלתי ידועה ומוכנת כלל)) אינו "עבודת הבירורים" (שהרי כבר נסתיימה ונשלמה עבודת הבירורים), אלא, עבודה מיוחדת להביא להתגלות בפועל בעולם • בימינו אלה ממש צריכים רק לפתוח את העיניים ולראות את המציאות בפועל ממש - היינו שיושבים יחד עם הקב"ה ב"שולחן ערוך" לסעודת הנישואין, הסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר • קטעים משיחת ש"פ וישלח, ט"ז כסלו ה'תשנ"ב - מוגה

הופצו המעיינות חוצה בכל קצוי תבל – כבר נגמרו ונשלמו כל הענינים גם מצד **מזד (וב)העולם**, כפי שהודיע והכריז שכבר נשלמו כל עניני העבודה, גם "צחצוח הכפתורים", והכל מוכן לביאת המשיח.

ומזה מובן שהמשך העבודה שלאח"ז (כל זמן שמשיח צדקנו מתעכב מאיזו סיבה (בלתי ידועה ומוכנת כלל)) אינו "עבודת הבירורים" (שהרי כבר נסתיימה ונשלמה עבודת הבירורים)², אלא, עבודה מיוחדת להביא להתגלות בפועל בעולם.

א. [.] אף שמצד יעקב נגמרו ונשלמו כל עניני הבירורים וכבר אז (כשוישלח יעקב) היתה יכולה וצריכה להיות הגאולה [שלכן שלח מלאכים לעשו להודיע שהגיע הזמן ד"ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו", ו"ביקש לישב בשלוה" (כנ"ל*)]. מ"מ, לא בא ענין זה בפועל מצד (וב)העולם.

אבל, לאחרי "מעשינו ועבודתינו" דכל בני במשך כל הדורות, כולל ובמיוחד לאחרי גילוי תורת החסידות בי"ט כסלו, שאז התחיל עיקר הענין ד"פוצו מעינותיך חוצה"¹, ומוסיף והולך ע"י רבותינו נשיאינו מדור לדור, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שעל ידו

(1) ראה ספר השיחות תורת שלום ס"ע 112 ואילך.

(* ס"י בהשיחה - סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 161 ואילך.

(2) במכ"ש וק"ו מאופן עבודתו של יעקב לאחרי שחשב שעשו נתברר כבר, גם לאחרי ששבו המלאכים ואמרו שלא נתברר עדיין כלל – שלא עסק ב"עבודת הבירורים" (לברר את עשו), אלא עסק ב"העלאת מ"נ להמשך מ"ד דמקיף דתהו" ע"י המנחה (תו"א פרשתנו כד, רע"ד).

הילדים היום אינם "רכים"

כשיגיע הזמן שיצטרפו כבר ללכת אל הגאולה האמיתית והשלימה – הילדים לא יהיו "רכים".

שלא כשכיום, ברגעים האחרונים בגלות, שהנה זה משיח בא ("אָט קומט משיח") – אזי הילדים שפעם היו "רכים", עתה אינם "רכים", והם מחכים למשיח בתשוקה גדולה.

ולא רק שמחכים לו, אלא גם תובעים שכבר יבוא, וצועקים ושרים את-זה בשמחה גדולה, ובשפת המדינה כדי שגם גוים ישמעו ויבינו זאת.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ וישלח ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

גם העבודה צריכה להיות באופן ד"אחישנה"

ידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – שנמצאים אנו בימי הגלות האחרונים, והנה, מאחר שרוצים שהגאולה תהי' באופן ד"אחישנה", "מיד הן נגאלין", "משיח נאו" – מובן, שגם העבודה צריכה להיות באופן ד"אחישנה", שזהו אופן העבודה ד"בכל מאוודך", למעלה ממדידה והגבלה.

(משיחת ש"פ וישלח ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

משיח הוא בשר ודם שמציאותו קיימת גם עתה בעולם הזה הגשמי

. . בהמשך לזה – יעלו עתה אלו שהכינו משקה המשמח עבור התוועדויות בקשר עם פעולות דהפצת התורה והמעיינות חוצה, וכרגיל, יכריזו אודות תוכן המאורע, והמקום והזמן, ויזמינו את כל המסובים, בתוככי כלל ישראל, ולכל לראש – יזמינו את משיח צדקנו!!!

ויה"ר שעוד לפני שיבוא הזמן דהתוועדויות אלו, תיכף ומיד בעלייתם להכריז ולהזמין כו' – יבוא ויתגלה משיח צדקנו בפועל ממש,

– בשר ודם, שנמצא כבר בעוה"ז הגשמי, דמכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא", על-כן צריך לומר שמציאותו (נשמה בנוף) קיימת גם עתה –

(משיחת ש"פ וישלח, טו"ב כסלו ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

לויבאוויטש הם "ווילדע ברואים" המאמינים שמחר יכול לבוא משיח

(הפסיק בפנים שוחקות ואמר): שמעתי מאחד, שכאשר כ"ק מו"ח אדמו"ר יצא עם ה"קול-קורא" אודות "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", פגש יהודי את חברו ושאל אותו מי הם אלו ה"לויבאוויטשער" (היות וזה היה רק ארבע שנים מאז שלויבאוויטש הגיע לאמריקה, ובמילא הוא לא ידע מי הם). ענה לו חברו: לויבאוויטש הם "ווילדע ברואים" [= "יצורים פראיים"] המאמינים שמחר יכול לבוא משיח... מחר ממש יכול לבוא משיח.

(תרגום חפשי משיחת י"ט כסלו ה'תשכ"ח - בלתי מוגה)

פרטים.

ולהעיר, שהבירור ד"צרפת" שמספרו "770" נעשה ע"י (ה"להבה" שמאירה מ)-"בית יוסף", ועד לבית יוסף כפשוטו, הבית שבו בחר ועד שקנהו ובו חי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בעשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ומשם הולכת ונמשכת ("מוסיף והולך") העבודה ד"בית יוסף" – שמספרו (מספר הבית כפשוטו) "770".

ובעומק יותר – "צרפת" אותיות "פרצת", שבה מרומז שגילוי והפצת המעיינות הוא בצרפת – פריצת כל הגדרים, ולא רק באופן שמצד פריצת כל הגדרים דהמעיינות באים הם גם בתחתון שאין תחתון למטה ממנו, אלא יתירה מזה, שענין זה הוא גם מצד התחתון, כמודגש בכך ש"צרפת" אותיות "פרצת", ועי"ז נעשה "פרצת" עליון פרץ¹⁰, "זה משיח, שנאמר¹¹ עלה הפורץ לפניו¹²".

ג. ובדורנו זה גופא ניתוסף עוד יותר בכהנ"ל כש"קיימא סיהרא באשלמותא" דחודש כסלו בשנה זו:

ידוע ומפורסם הר"ת דשנה זו – ה'י' תהא שנת נפלאות בה", "בכל (מכל כל)¹³", היינו, שהשנה עצמה וכל הענינים שבה הם באופן

(7) ראה לקמן ח"ב ע' 472 ואילך.

(8) ובסגנון דלעיל – שהמקבל מתאחד עם המשפיע להיות כמותו, ע"ד "והי' אור הלבנה כאור החמה" (וראה לקמן הערה 10).

(9) וישב לח, כט.

(10) "פרץ על שם הלבנה בנפרצת לעתים ונבנית לעתים" (כנ"ל*) – וי"ל ש"נפרצת" (פירצה, מיעוט הלבנה) הוא גם מלשון פריצה, שבה מרומז שבמיעוט הלבנה (בחציו השני של החודש) נכלל גם פריצת גדר הלבנה שמקבלת מן החמה להיות כמו החמה.

(11) מיכה ב, יג.

(12) אגדת בראשית ספס"ג. וראה ב"ר ספפ"ה ובפרש"י.

(13) נוסח ברכת המזון, וראה ב"ב טז, סע"ב ואילך.

(* בהערה 87 בסה"ש ע"י 163.

ב. ויש לומר, שהמעלה המיוחדת בדורנו זה מרומזת בהפטר דפרשת וישלח – והי"י³ בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש גו' וירשו הנגב את הר עשו כו' וגלות גו' עד צרפת גו' ירשו את ערי הנגב ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו":

מהחידושים של (יוסף וההמשך ד)-"בית יוסף" שבדורנו (כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ששמו הראשון יוסף), לגבי הדורות שלפנ"ז עד לדורו של רבינו הזקן ("בית יעקב"⁴) – שעל ידו נעשה הפצת המעיינות חוצה בכל קצוי תבל ממש, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, כמדינת צרפת, אשר, בזמנו של רבינו הזקן (וכן בזמנם של רבותינו נשיאינו שלאח"ז) לא ה' גילוי בקביעות כ"כ הפצת תורת החסידות במדינת צרפת, להיותה תחתון למטה (ועד כדי כך שרבינו הזקן חשש לנצחונה של צרפת כו⁵), ודוקא בדורנו זה, ע"י "בית יוסף", נעשה גילוי והפצת המעיינות גם במדינת צרפת⁶, ביסוד שם ישיבת "תומכי תמימים" ע"ד כבליבאוויטש, ולכן, הגיע בפועל הזמן ש"ירשו את ערי הנגב", "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו".

ויש להוסיף ולהעיר ע"ד הרמז:

"צרפת" בגימטריא שבע מאות ושבעים (770), השלימות דמספר שבע, כפי שכל א' כולל מעשר (שבעים), וכפי שכל א' כולל ממאה (שבע מאות), ושניהם יחד (שבע מאות ושבעים), וי"ל שבה מרומז שבהבירור דמדינת צרפת, נגמר ונשלם בירור העולם שנברא בשבעת ימי הבנין בכל הפרטים ופרטי

(3) עובדי' א, יח ואילך.

(4) להעיר מהשייכות המיוחדת דרבינו הזקן ליעקב (ראה בארוכה מעייני הישועה (קה"ת תשמ"ח) ע' 101 ואילך).

(5) ראה ספר התולדות אדה"ז (קה"ת תשל"ז) ע' רנט (בהוצאת תשמ"ו – ח"ד ע' 1025) ואילך. וש"נ.

(6) ראה גם ספר השיחות תשמ"ט ח"ב ע' 570 ואילך.

[ע"ד* תורת הבעש"ט הידועה⁵ בנוגע לתכלית שליחות וירידת הנשמה בגוף, שיכול להיות שנשמה תרד למטה וחיה שבעים-שמונים שנה כדי לעשות ליהודי טובה פעם אחת. זאת-אומרת, שהגם שהיהודי למד תורה וקיים כל המצוות, קלות וחמורות – יכול להיות שעיקר שליחות הנשמה שלו בגוף היא בכדי לעשות טובה ליהודי!]

ידיעה זו גופא מוסיפה יותר מרץ וחיות לכל יהודי בעבודתו בפועל:

לחזק כל פעולותיו במילוי שליחותו של הקב"ה בעולם לעשות "דירה בתחתונים", ע"י קיום התורה ומצוות, והפצת היהדות והפצת המעינות חוצה גם ליהודים אחרים, עד גם בנוגע להפצת שבע מצוות בני נח אצל אינם-יהודים⁶.

ולא רק באופן ד"ויצא" – לצאת בעצמו לעשות השליחות, אלא "וישלח" – לעשות (או לחזק) שגם אחרים יהיו (יותר חזק ויותר בגלוי) "שלוחים" של הקב"ה, ועד עם כחות ד"מלאכים ממש", כנ"ל**.

(משיחת ש"פ וישלח, י"ד כסלו התשמ"ח - מוגה, תרגום מאידית***)

5) "היום יום" ה אייר. אגרות-קודש אדמו"ר (6 ראה רמב"ם הל' מלכים ספ"ח. מהור"צ ח"ג ע' קעד. ע' רצה. ח"ד ע' תקכא. ועוד.

* קטע זה המובא באריחים – נשמט מהשיחה (בתרגום) בהתוודעות תשמ"ח ח"א ע' 595. ** סעיף יי השיחה והע' 52 (סה"ש שם ע' 144). *** התרגום דשיחה זו הוגה ותוקן מחדש על-ידינו.

של "נפלאות", "פלא" שלמעלה מנס¹⁴, ו"פלאות" לשון רבים, ועד ל"נפלאות", נו"ן פלאות¹⁵, ולכל לראש והוא העיקר – "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות¹⁶" ("נפלאות" גם לגבי יצי"מ¹⁷).

ובשנה זו עצמה כבר "קיימא סיהרא באשלמותא" דחודש השלישי (שלימות של ג' חדשים, "בתלת זמני הוי חזקה"¹⁸), ועומדים בסמיכות ליום השלישי בחודש השלישי, מתן תורה דתורת החסידות¹⁹, התחלת הגילוי דתורתו של משיח, שאז יהיו הנישואין דהקב"ה וכנס"י באופן ש"הי' אור הלבנה כאור החמה".

[ולהעיר, שענין זה מודגש גם בכך ששנה זו היא שנה שלימה, שחשון וכסלו שניהם שלמים (גם חדשים שלמים בהמשך אחד), ושנה תמימה (תמימות יתירה²⁰), שניתוסף

- 14) ראה לקו"ש חט"ו ע' 368 הערה 16. ושי"נ.
- 15) זח"א רסא, ב.
- 16) מיכה ז, טו.
- 17) ראה אוה"ת נ"ך עה"פ (ע' תפז). ושי"נ.
- 18) ב"מ קו, רע"ב. ושי"נ.

19) ובשנה זו מלאו תשעים שנה להכרזה שי"ט כסלו הוא ראש השנה לתורת החסידות (ט"ז כסלו תרס"ב – תשנ"ב), שאז ניתוסף "שטורעם" מיוחד בהפצת המעינות חוצה ע"י "חיילי בית דוד" שלוחמים מלחמת בית דוד ומנצחים את אלה "אשר חרפו עקבות משיחך" (דכרי כ"ק אדנ"ע בהשיחה הידועה) – כפי שכבר נעשה בשלימות בסיומה של שנת הפ"ט שמסיימים מזמור פ"ט (בגימט' פדה) בתהילים באופן ד"ברוך ה' לעולם אמן ואמן", ועתה נמצאים בשנת הצד"ק, הקשורה עם ביאת משיח צדקנו ובנין ביהמ"ק השלישי, כסיום חוותם מזמור צד"ק בפסוק "ויהי נועם גו' ומעשה דינו כוננה", שקאי על השראת השכינה בביהמ"ק השלישי (מדרש תהילים עה"פ), שזהו"ע הנישואין דהקב"ה וכנס"י, כדאיתא במדרש (שמו"ר פ"ג, ז) בנוגע להמשכן, ושלימותו בביהמ"ק השלישי (וראה לקמן בשוה"ג להערה 23).

20) כולל גם השלימות ד"שבע שבתות תמימות תהייתה" כשהתחלת הספירה במוצאי שבת, תמימות כימי בראשית – שלימות משולשת (ראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 12 ואילך. ושי"נ).

בה חודש העיבור²¹ – דיש לומר, שבשנה שלימה (שלימות החדשים חשון וכסלו) מודגשת שלימות (חדשי) הלבנה (כפי שמקבלת מהחמה), ובשנה תמימה (הוספת חודש העיבור²²) מודגשת שלימות הלבנה שנעשית כמו החמה, כיון שע"י חודש העיבור משתוות שנת הלבנה לשנת החמה, מעין ודוגמת "והי' אור הלבנה כאור החמה".

ויש לקשר זה עם דרושי חתונה שאמרם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו²³ (שנדפסו מחדש ובתוספת ביאור כו'²⁴) – דרושים בתורת החסידות השייכים לחתונה – שבזה מודגשת ביותר השייכות לחתונה דכנס"י עם הקב"ה לימות המשיח, שאז יהי' עיקר ושלימות הגילוי ד"תורה חדשה מאתי תצא".

ומזה מובן שבימינו אלה ממש צריכים רק לפתוח את העיניים ולראות את המציאות בפועל ממש²⁵ – היינו שיושבים יחד עם הקב"ה ("ישראל וקוב"ה כולא חד") ב"שולחן ערוך"²⁶ לסעודת הנישואין, הסעודה דליתן

21) ערכין לא, א – במשנה.

22) ובהדגשה יתירה בשייכות ל"ט כסלו, ראש השנה לתורת החסידות – שבו מתחילים ללמוד שיעורי התניא (כפי שנחלק לימי השנה) לפי החלוקה דשנה מעוברת.

23) בהחתונה ד"בית יוסף" בשנת תרפ"ט*.

24) ביום א' פ' וישב, טו"ב כסלו – נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א לכל אחד ואחת שיחיו "קונטרס דרושי חתונה", בציוף שתי שטרות של דולר לצדקה (המו"ל).

25) כלומר לא זו בלבד שנשלמה העבודה וצריכים לפעול הגילוי בעולם (כנ"ל ס"א), אלא יתירה מזה, שישנו כבר בפועל ובגלוי, וצריכים רק לפתוח את העיניים, כי מכבר "נתן לכם" עיניים לראות".

26) ובפרט לאחר שלימות העבודה בכל הדורות בקיום ה"שולחן-ערוך" (דה"בית יוסף") עם ה"מפה" שעל ה"שולחן-ערוך" (הגהות הרמ"א על השו"ע דהב"י) – כידוע הרמז במ"ש "ובני ישראל יוצאים ביד רמה", שרומז על הרמ"א, שלאורו הולכים כל בני"ע עד

* להעיר מהשייכות דשנת תרפ"ט ל"פרצת" – שהשלימות דחט" - (שכל א' מהתענה כולו מעשר) היא צ', ד"ל שבזה מרומז שבשנת הצד"ק נעשית שלימות הנישואין, שהו"ע ענין הנישואין דכנס"י עם הקב"ה.

תמנוי המשולב

10 במחיר אחד!

ברכישת ננוי שנתי תקבלו אי"ה הנזדי חודש בדואר:

- יחי המלך
- דבר מלכות
- דבר מלכות
- יחי המלך

הכל כ-18 ש"ח לחודש בלבד! (כולל משלוח)

03-9600667, 03-9607219

המדור הבא מוקדש לזכות מתפללי בית הכנסת "מרכז תורה וחסד", לוס אנג'לס ולזכות רב בית הכנסת הרב ירון בוגנים וזוג' וב"ב שיחיו ולזכות הרב משה בוגנים ומשפחתו שיחיו - עיה"ק צפת שיזכו לקבל פני כ"ק אדמו"ר שליט"א משיח צדקנו בפועל ממש תיכף ומיד ממ"ש

ושור הבר ויין המשומר, שבסיומה "אומר לו (הקב"ה) לדוד (דוד מלכא משיחא) טול (כוס של ברכה) וברך, ואמר להן, אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר²⁷ כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא"²⁸.

ד. והמעשה הוא העיקר²⁹:

בבואנו מערב שבת שבו קיימא סיהרא דחודש כסלו באשלמותא, והמשכו ביום הש"ק ומוצאי ש"ק (יום ראשון (שנקרא יום אחד, ש"הי הקב"ה יחיד בעולמו³⁰), טו"ב כסלו), ג' ימים רצופים שיש בהם מעלה (קדושה) מיוחדת, והמשכס בח"י, ערב י"ט כסלו, ועאכו"כ בימי הגאולה י"ט וכ"ף כסלו, והמשכס בימים שלאח"ז עד לימי חנוכה – יש לערוך התוועדות חסידותיות³¹ ("חסידישע פארבריינגענישן") בכל מקום ומקום, בכל מדינה, בכל עיר ובכל שכונה כו', ולא רק התוועדות גדולות במקומות מרכזיים ועיקריים, אלא בכל מקום ומקום כפשוטו, כולל גם שבכל מקום פרטי תהי' ההתוועדות באופן של "עיקר" (ולא באופן שמקום פלוני הוא "עיקר", משפיע, ומקום פלוני הוא "טפל", מקבל), ולא זו בלבד שאין זה גורע

סוף כל הדורות, ועי"ז יוצאים מהגלות אל הגאולה.

(27) תהלים קטז, יג.

(28) פסחים קיט, ב.

(29) אבות פ"א מ"ז.

(30) בר"פ, פ"ג, ת. פרש"י בראשית א, ה.

(31) להעיר מפתגם בעל הגאולה ע"ד גודל הפעולה ההתוועדות חסידית יותר מפעולות של מלאך מיכאל (אג"ק שלו ח"ג ע' תיג. ושי"ג).

(* כולל גם אחינו בני' הספרדים - כפי שמוצינו בנר חנוכה שגם הספרדים (שבדרך כלל נוהגים כהב"י) נוהגים כהרמ"א, וכן לאי"ד, שהאשכנזים נוהגים כהספרדים, כמודגש בפסק הרמ"א כדעת הרמב"ם ולא כדעת התוספות (ראה ט"ז א"ח ר"ט תרעא). - ולהעיר גם מהפסרת פרשת וישלח: "גלות גו' צרפת (אשכנז) וגלות ירושלים אשר בספרד ירשו את ערי הנגב", החיבור והאזווד דאשכנזים וספרדים בבירור וירושת אדום, ששי"ד לתוכן הענין דהזלזלת נרות חנוכה "על פתח ביתו מבחזיך", כדי להאיר את החושך ("משתשקע החומה"), "עד לכ"א רגלא דתרמודאי".

הידיעה שמוסיפה מרץ וחיות לכל יהודי בעבודתו בפועל

. . כשם שבמלאכת הבריאה, הרי ע"י פעולה "קטנה" (הורדת הקורנס) נשלמה כל מלאכת הבריאה ("ויכל גו' מלאכתו"), ומזה נכנסו מיד ל"וישבות ביום השביעי"¹,

עד"ז הוא גם אצל בני", שכל יהודי הוא שלוחו של הקב"ה וכמותו דהמשלח (כנ"ל בארוכה²), דגם כשמדובר אודות פעולה טובה אחת ויחידה, ואפילו כשהמדובר הוא בפעולה הכי קטנה שהיא לא יותר מ"כחוט השערה" – צריך הוא לדעת, שיכול להיות, שפעולה זו היא ה"מכה בפטיש", או יותר "קרוב" – "הורדת הפטיש", שעל ידה נשלמת כל העבודה דזמן הגלות, ומיד (אחרי הפעולה) נכנסים ל"יום שכולו שבת ומנוחה"². וכהפס"ד ברמב"ם³: "עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

עפ"ז יש לנו גם הסברה על כך שמרעישים ללא הרף ("מ'האלט אין איין שטורעמען") שיהודי צריך "לרדוף" ("דארף זיך יאגן") להוסיף עוד פעולה ועוד פעולה בתומ"צ, הפצת היהדות והמעיינות חוצה, ובפרט בשנה זו – בעניני "הקהל" ו"תשמח" (שמחה), כי עי"ז אפשר להביא את משיח צדקנו ברגע א' קודם*.

דלכאורה: בני" הרי מחכים למשיח כבר אלפי שנים⁴, וכבר עשו ריבוי תורה ומצוות במשך כל הדורות?!

ועי"פ הנ"ל הרי זה מובן: מכיון שמדובר אודות מילוי והשלמת שליחותו של הקב"ה לעשות לו ית' דירה בתחתונים – הרי הקב"ה אינו מוגבל האם זה יהי' ע"י פעולה קטנה או גדולה, ע"י גדול שבגדולים או קטן שבקטנים – הרי יתכן, שפעולה קטנה זו ע"י ילד קטן תהי' ה"מכה בפטיש" שתביא את הגאולה!

(3) הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(4) כמבואר בפרשתנו בנוגע ליעקב ובפשוטו של מקרא – פרש"י (לג, יד בסופו).

צריכים לצעוק... אלא יכולים לדבר בנחת ובמתינות, להפסיד בניגון חרישי, ולכלל היותר למחוא כפים. ואם הוא מחמיר ומהדר כוי – ימחה כפיו באופן דאחורים כנגד אחורים – אבוי ל"מחיאית כפים" שכזו, אבוי ל"מכה בפטיש" שכזה, ואבוי ל"חומרה" ו"הידור" (ויידיעת ההלכה"י) כאלו...

והמענה לזה – שהיא הנותנת: מכיון שלאחרי ריבוי הדיבורים והפעולות כוי עדיין לא בא משיח צדקנו, הרי אין ברירה אחרת אלא להתנהג באופן של "ויילדקייטי", עיי"פ שו"ע, כמובן, אבל, באופן שלמעלה מסדר מסודר כוי.

(1) בראשית ב, ב.

(2) סוף מס' תמיד.

(* סעי' ג-ה בשיחה (סה"ש תשמ"ח ח"א עי' 139 ואילך). (** בהנחה בלתי מוגה נכתב כאן: ועדי"ז בנוגע לדיבור אודות ביאת המשיח – דלכאורה, הדיבור בכל החיות והלהט כוי שמיח צדקנו בא תיכף ומיד ממש, הוי"ע של "ויילדקייטי" [= פראות], שהרי, כבר נאמרו דברים אלו **ריבוי פעמים**, ואעפ"כ לא זו מאומה (לכאורה), ומה מקום להמשיך ולדבר בזה בכל החיות והלהט כוי, שבת לאחרי שבת?!

אם רוצים בכל זאת לדבר על משיח צדקנו – לא

בה"עיקר" שבמקום שני, אלא אדרבה, שע"ז ניתוסף יותר בשאר המקומות, בבחינת "קנאת סופרים תרבה חכמה"³², ועד שכולם נעשים בבחינת "עיקר", ועד ל"עיקר שבעיקר" – שאינו צריך לקבל השפעה ממקום מרכזי ועיקרי, כיון שנעשה בעצמו כמו המקום המרכזי והעיקרי, ע"ד ובדוגמת שלימות הלבנה שהיא (לא רק בבחי' מקבל, אלא) כמו החמה.

וכדאי ונכון שכא"א יערוך התוועדות (ומה טוב – ג' התוועדות³³, "בתלת זימני הוי חזקה") – עם עצמו (בכל עשר כחות נפשו³⁴), עם בני ביתו, עם חבריו וידידיו וכיו"ב – כדי להדגיש עוד יותר שכא"א הוא גם משפיע (ע"ד שלימות הלבנה שנעשית כמו החמה), וכמ"ש³⁵ (בשייכות להגאולה) "השיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם".

ובהתוועדות אלו יעוררו ויתעוררו³⁶ ("איש את רעהו יעזורו"³⁷) להוסיף בג' הקוין דתורה עבודה וגמ"ח, כדרשת חז"ל³⁸ על הפסוק "פדה בשלום נפשי", "כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הציבור מעלה אני עליו כאילו פדאני לי ולבני כו'", ועוד והוא העיקר, לא רק "כאילו פדאני לי ולבני", אלא "פדאני לי ולבני" בפועל ובגלוי.

(32) ב"ב כא, סע"א. כב, רע"א. וראה אוה"ת ויצא ריח, ב ואילך.

(33) אחת בעצמו ושתיים ע"י שלוחיו, או שמשנתף בעצמו בשלשתן כיון שנערכות בזמנים שונים – בליל י"ט כסלו, ביום י"ט כסלו, ובפרט קרוב לסיומו ובאופן שיומשך גם בליל כ' כסלו (כנ"ל*).

(34) ראה "התמים" ח"ב ס"ע מה ואילך. לקו"ש ח"ב ע' 497 ואילך.

(35) מלאכי בסופו.

(36) ובלשון הרב הוא בעל הגאולה: "זה היום . . אשר בו . . יתעוררו אלפי לבבות בישראל לתשובה ועבודה שלב כו'" (לקו"ד ח"א יט, ב).

(37) ישע"י מא, ו.

(38) ברכות ח, רע"א.

(* הנוהג 65 בסה"ש שס ע' 161.

– כך גם בדור דעקבתא דמשיחא ביחוד⁵, כמובא גם בכתבי האריז"ל⁶ שבדור דעקבתא דמשיחא יהיו "נשותיהם מושלות עליהם", היינו שיצייתו לנשותיהן, רק צריכים לפעול אצל הנשים שלא יבקשו דברים של מה בכך, ענינים טפלים ומותרות – אלא יבקשו את הדברים שצריכים לבקש.

וכפי שהי' במתן תורה, שהנשים הכריחו (את האנשים) לקבל את התורה (עי"ז שלא השתתפו בחטא העגל⁷ שהוא ההיפך דמ"ת⁸), וקדמו להשתתף בנדבת המשכן⁹, ועוד ועיקר – שייכותן המיוחדת להליכה אח"כ לארץ ישראל בגאולה¹⁰ ע"י משה רבינו – גואל ראשון¹¹, וכמובא בגמ' ובמדרש¹² שדוקא הנשים חיבבו את הארץ כהסיפור דבנות צלפחד¹³, שזהו ההיפך מעצת המרגלים,

יה"ר שכך יהי' גם עם הנשים שבדור זה, שישכחו מכל עניני המתרות ויתבעו מבעליהן¹⁴: ראשית – ללכת ולקבל את התורה על-מנת ללמוד וללמד לשמור ולעשות, ושנית – אפ"י כאשר נמצאים עדיין במדבר, בחוץ לארץ, להעמיד שם בגלות את המשכן לו ית', ושימסרו לצורך כך את הזהב, כסף ונחושת עם כל שלש עשרה או חמש עשרה הדברים¹⁵ שמונה שם בפרשה¹⁶,

ועי"ז גופא הן יפעלו אח"כ בגלוי שיוכלו לילך בקרוב קוממיות לארצנו, בביאת משיח צדקנו.

כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה לנגן אני מאמין.

(תרגום חפשי ומעובד משיחת י"ט כסלו ה'תשכ"ב – בלתי מוגה)

- (5) שהוא גלגול של הדור שיצא ממצרים (כתבי האריז"ל שער הגלגולים הקדמה כ. לקוטי תורה וספר הליקוטים שמות ג, ד).
- (6) ספר הליקוטים שמות ג, ד.
- (7) שהנשים לא רצו ליתן ולא נתנו זהבם לעשית העגל (פרד"א פמ"ה. ועוד). וראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 299 הע' 11.
- (8) "מיחו בבעליהם" (במדב"ר פכ"א, י).
- (9) ויקהל לה, כו. וראה סה"ש שם הע' 13.
- (10) שאמרו חז"ל (סוטה יא, ריש ע"ב) "בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים".
- (11) שהוא גואל אחרון (ראה שמו"ר פ"ב, ד. זח"א רנ"ג, א. וראה לקו"ש ח"א ע' 8 ואילך. וש"נ).
- (12) ספרי פנחס כז, א. וראה גם במדבר שם. ועוד.
- (13) פינחס כז, א-ד. וראה פרש"י שם כו, סד: "על הנשים לא נגזרה גזירת המרגלים לפי שהן היו מחבבות את הארץ".
- (14) ראה גם לקו"ש שבהערה 18.
- (15) ראה לקו"ש שם ע' 902 ובהנמסר שם.
- (16) ר"פ תרומה.

המדור הבא מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאח ע"ה בלוי מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"נ זוגתו הרבנית חנה ח'י' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג יה"ר שתיכף ומיד יקוים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ובפשטות – שתיכף ומיד ממש (בהמשכה של התוועדות זו, עוד לפני תפלת המנחה) מתקיימת בקשת יעקב (בשם ועבור ובשליחות כביכול דכאו"א מישראל) "לישב בשלוח" (שקורין במנחה) **בפועל ובגלוי** (כיון שכבר לפני"ז נתקיים היעוד "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה"), ונתקיים "אך צדיקים גו' ישבו ישרים את

פניך"³⁹, בביהמ"ק השלישי, ושם תערך ההתוועדות הגדולה דחנוכת ביהמ"ק השלישי במעמד כל בניי ("כל יושבי' עלי"י"⁴⁰), עוד לפני ימי חנוכה, ובימי חנוכה יתוסף עוד יותר ("מוסיף והולך") בשלימות הגאולה באופן ד"לכו מחיל אל חיל יראה אל אלקים בציון"⁴¹.

(39) תהלים קמ, יד.

(40) ערכין לב, סע"ב.

(41) תהלים פד, ח.

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים

לעילוי נשמת **אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה**

ולעילוי נשמת ר' **מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל**

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקוים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות מרת ח'י' **רחל בת שפרינצא שנאל**

ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די:

אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בת'יה רות בת שרה – לודעא ח'י' וקיימא

רחל יפה בת מינדל ושושנה חס'יה בת מינדל – לזיווג הגון

דוד יעקב בן מינדל – לרפואה שלימה בגשמיות וברוחניות ולזיווג הגון

ולזכות **יוסף יצחק** בן רייזל פרומה ש"י – לברכה והצלחה בגשמיות וברוחניות

ולזכות **צבי** בן ח'י' רחל – לרפואה שלימה וקרובה

תורת החינוך החב"די

קלטות שמע, דיסקים לצפייה וחוברות קריאה

של הרצאות ומאמרי חינוך מאלפים מאת רבנים, משפיעים ואנשי חינוך

הרב מרדכי שמואל אשכנזי ■ הרב יוסף הכט ■ הרב מנחם מענדל גלובוסקי
הרב יוסף יצחק יעקבסאן ■ הרב יצחק ערד ■ הרב מרדכי רוטנשטיין ■ הרב שמעון ווייצהנדלר ■ ועוד

להזמנת קטלוג חנינם -

טל: 03-9600667, פקס: 03-9607249.

ת"ד 2025, כפר חב"ד 72915.

chinuch@015.net.il

ניתן להזמין

מספר רב של הרצאות

בדיסק אם-9-3 חסכוני.

חובה
לכל הורה ומחנך

כעת בוערת שריפה ואין מקום לחשבונות

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

"ויקח מן הבא בידו" (פרשתנו ל"ב, יד)

כאשר - רחמנא ליצלן - בוערת שריפה, רואים בטבע האדם שהוא אינו נעמד להציל את חפציו באופן מסודר - אשר בתחילה מחפש במגירה שבה מונח דבר יקר ולאחמ"כ הולך למגירה שני' שבה נמצא דבר שאינו יקר כ"כ (כמו הקודם) אך גם הוא חשוב - אלא הקב"ה הטביע בטבע בני אדם שכאשר בוערת שריפה אזי מיד "ויקח מן הבא בידו" ו"מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה".¹

[הנמשל:] גם כאשר אפשר לערוך חשבונות - חשבונות שאינם אמיתיים או אפילו חשבון צדק אמיתי - שבשנים כתיקונם ה' צריך להיות סדר שונה, הרי זה לא נוגע ל"שעת חרום", שענה בה הקב"ה שורף את שיירי הגלות האחרונים, ורוצה שיהיו ראויים ל"ואתם תלוקטו לאחד אחד בית ישראל"² וכפירוש רש"י³ שהקב"ה אווז ביד כ"א ומוציאו מהגלות.

אמנם, גם מצד היהודי צריכה להיות איזו הכנה, "ויקח מן הבא בידו", ועל כך אומרים שהגיע כבר הזמן לקדש את שמו של הקב"ה באופן שגם אינם-יהודים יראו זאת, על-ידי שהיהודי יהי' יהודי באהליך ויהודי בצאתך, עם "גאון יעקב" ועם כל התוקף בנוגע לשמו, לבושו ולשונו, וכל העניינים שבזכותם יצאו בני ישראל מגלות מצרים⁴, "כימי צאתך מארץ מצרים"⁵,

ובודאי שניתן הכח לבצע זאת בשלימות, וכאמור לעיל - בשמחה ובטוב לבב,

וזוה גם ירוז, יקדים וימהר את קיום היעוד ד"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". (תרגום חפשי משיחת י"ט כסלו ה'תשמ"מ - בלתי מוגה)

(1) ראה מכילתא (ורש"י) בא יב, יז. וראה אנציק' (4) ראה פס"ז (לקח טוב וראו ו, ו. וראה בהנסמן תלמודית ע' אין מעבירין על המצות. וש"נ. בלקו"ש חל"א ע' 230).

(2) ישע"י כז, יב. (5) מיכה ז, טו.

(3) נצבים ל, ג.

"מ'מאנט תכלית" - שיבוא משיח צדקנו ויגאלנו

כללות העבודה דזמן הגלות היא - עבודת התשובה:

סיבת הגלות היא - "מפני חטאינו גלינו מארצנו", כפי שאומר כאו"א מישראל בעמדו בתפלה לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה!

[.] ומכיון שזהו מצב שישנה שייכות לענין ד"חטאינו", הרי מובן, שהעבודה במצב כזה היא - עבודת התשובה.

והנה, אצל בעלי-תשובה הסדר הוא - "צועק ונענה מיד"¹, ויתירה מזה: "טרם יקראו ואני אענה"².

ועפ"ז: מכיון שכל יהודי אומר בתפלתו "כי לישועתך קוינו כל היום", "ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים", ובלשון הידוע: "אני מאמין באמונה שלימה בביאת המשיח . . אחכה לו בכל יום שיבוא".

- ובפרט ע"פ המבואר במדרש תהלים³ הידוע (והובא גם בפירוש הרד"ק⁴) אודות ההכרח והנחיצות שבנ"י יבקשו על הגאולה ובנין ביהמ"ק (כפי שכבר נדפסו ונתפרסמו הדברים)⁵, והרי דבר ברור הוא שכל יהודי רוצה לקיים את ציווי חז"ל, ובפרט "א געשמאקער ציווי" [= ציווי נעים] אודות הגאולה ובנין ביהמ"ק -

טוענים יהודים ועושים "געוואלד": היתכן שמשיח צדקנו עדיין לא בא?! "עבר⁶ קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו"...

ופשוט, שאין הכוונה לבוא ב"טענות" למישהו, עאכו"כ להקב"ה!

הכוונה היא, איפוא, "טאפאָרו-דא-פלאַחו"⁷ (הגרזן על העץ, מעשה בפועל), "מ'מאנט תכלית" ... [= תובעים "תכלית" וה"תכלית" היא - שמשיח צדקנו יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, בעגלא דידן ממש, בשעתא חדא וברגעא חדא, "ארו עם ענני שמיא"⁸, "אחישנה"⁹ ב"אחישנה".

(משיחת י"ט כסלו ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

(1) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ז. (6) ירמ"י ח, כ. (2) ישע"י סה, כד. (7) סה"ש ה'ש"ת ע' 105. תש"ב ע' 87. תש"ד ע' 104. (3) מזמור יז (בהוצאת באבער - ע' סד). ועוד. (4) סוף שמואל ב'. (8) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין צח, א. (5) ראה שיחת ליל ז' מרחשון סל"א - נדפסה ב"יחי המלך" גליון תקמא ע' 3 ואילך. (9) ישע"י ס, כב. וראה סנהדרין שם.

כוחן ופעולתן של הנשים בדורנו

רואים בפועל, שכשם שבדור דמתן-תורה בזמן ש"ה' עוז לעמו יתן"¹, הרי היתה ההתחלה "כה תאמר לבית יעקב"² "אלו הנשים"³, וכמבואר במדרש שכל קיום התורה ה' תלוי בזה⁴

(1) תהלים כט, יא. ובפרש"י: ורבותינו דרשוהו (3) מכילתא (ופרש"י) שם. (2) יתרו יט, ג. (4) זבחים קטז, א) במתן תורה כו'. (5) שמו"ר פכ"ח, ב. וראה גם לקו"ש ח"ב ע' 528 ואיך. ועוד.